

STUDIUL 8

ISUS ȘI OAMENII BOGAȚI ȘI RENUMIȚI

În studiul anterior, am văzut că evanghelizarea celor marginalizați de societate face parte din misiunea noastră. În studiul prezent vom vedea că misiunea de ucenic încredințată nouă trebuie desfășurată și în mijlocul celor din înalta societate, al persoanelor cu faimă și putere economică. Evanghelia este și pentru ele. Dar ca să avem succes în lucrarea cu astfel de persoane, trebuie să înțelegem întâi că a fi faimos sau bogat nu reprezintă un păcat. Dumnezeu dorește ca fiii Săi să prospere în toate domeniile.

3 Ioan 2:

²Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine, și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău.

În Biblie întâlnim mulți oameni bogați, dar care au fost urmași credincioși ai lui Dumnezeu: Avraam, David, Solomon, Ezechia, Iov. Ceea ce este important însă, în astfel de circumstanțe, este să nu uităm de Dumnezeu în pofida bogăției deținute. De fapt, aceasta a fost și una dintre avertizările pe care Dumnezeu le-a dat poporului Său înainte de intrarea în țara făgăduită.

Deuteronom 8,12-18:

¹²Când vei mânca și te vei sătura, când vei zidi și vei locui în case frumoase,

¹³când vei vedea înmulțindu-ți-se cirezile de boi și turmele de oi, mărindu-ți-se argintul și aurul, și crescându-ți tot ce ai,

¹⁴ia seama să nu ți se umfle inima de mândrie și să nu uiți pe Domnul Dumnezeuul tău care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei;

¹⁵care te-a dus în acel pustiu mare și grozav, unde erau șerpi înfocați și scorpioni, în locuri uscate și fără apă, care a făcut să-ți țâșnească apă din stânca cea mai tare

¹⁶și care ți-a dat să mănânci în pustiu mana aceea necunoscută de părinții tăi, ca să te smerească și să te încerce și să-ți facă bine apoi.

¹⁷Vezi să nu zici în inima ta: „Tăria mea și puterea mâinii mele mi-au câștigat aceste bogății.”

¹⁸Ci adu-ți aminte de Domnul Dumnezeuul tău, căci El îți va da putere să le câștigi, ca să întărească legământul încheiat cu părinții voștri prin jurământ, cum face astăzi.”

Pericolul care pândește ființa umană atunci când bogăția face parte din viața sa este tocmai acela de a-L uita pe Dumnezeu. Dar de aici și până la a considera că un creștin trebuie să fie sărac e o distanță mare. Dumnezeu dorește întotdeauna ceea ce este cel mai bun pentru copiii Săi.

Adevărata problemă a celor bogați și faimoși este că bogăția întunecă rațiunea, schimbând ordinea lucrurilor. Și noi, dacă am fi în locul lor, ne-am confrunța exact cu aceeași problemă. Pentru natura umană este foarte ușor să uite de Dumnezeu în aceste condiții, crezând că El este un simplu detaliu al vieții. Acest lucru nu se petrece în mod conștient, pentru că nimeni cu o judecată sănătoasă nu L-ar scoate pe Dumnezeu din existența sa. Există însă cazuri în istorie de persoane care, având belșug de faimă și bogăție, au ajuns să creadă că sunt dumnezei.

În cea de-a doua parte a studiului nostru vom analiza împreună cazul lui Nicodim. Acest fariseu era un om bogat, și cum aproape orice om bogat devine și faimos, și Nicodim a devenit faimos. Mai mult decât atât, el era și un om cult, un învățat al vremii sale în cele ale iudaismului. Cu toate acestea, era nefericit, nu putea să doarmă noaptea. Simțea un gol ciudat în inima sa și adesea se întreba ce îi lipsește pentru a fi cu adevărat împlinit. Avea tot ceea ce o ființă umană are nevoie pentru ca să fie fericită, dar el nu era. Atunci, într-una din acele nopți de insomnie, a mers să-L caute pe Isus. El nu realiza ce îi lipsește, dar Isus l-a privit în ochi și a știut imediat care era problema lui. În aparență Nicodim avea tot ce-i trebuia, dar de fapt nu avea nimic, pentru că lipsea Dumnezeu din viața lui. Avea cunoștințe despre Dumnezeu, dar nu-L cunoștea în mod personal. De aceea, Învățătorul divin i-a spus: „Trebuie să te naști din nou”. Acum, între noi fie vorba, tu crezi că Nicodim nu înțelegea că i se vorbea despre convertire? Bineînțeles că a înțeles, pentru că era învățat al legii. Dar adevărata problemă a celor bogați și faimoși este tocmai aceasta: cum să coboare de pe pedestalul pe care și l-au construit și să-L lase pe Dumnezeu să ocupe acest loc, mai ales dacă mulțimea îl aclamă? Astfel, prefăcându-se că nu pricepe, Nicodim a întrebat: „Cum poate un om bătrân să se nască din nou? Ar putea să intre din nou în pântecele mamei sale și să se nască din nou?” Este clar că acea întrebare avea menirea să scadă tensiunea, creând o diversiune, dar această metodă nu a funcționat cu Isus.

Isus este personajul catalizator al existenței umane. Ori ești ceea ce trebuie, ori nu ești. Ori te predai lui Dumnezeu, ori Îl respingi. Nu există cale de mijloc.

Nicodim a plecat în grabă după acea discuție importantă, pentru ca i se cerea să ia o decizie, iar el nu era încă pregătit să o ia. Așa că a mai rătăcit prin lume încă trei ani, plin de faimă și bani, dar cu sufletul gol, până când într-o zi, văzându-L pe Isus pe cruce, și-a amintit de discuția avută cu El în acea noapte în care îi spusese cele scrise în Ioan 3,14.15:

¹⁴Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului,

¹⁵pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

În acele momente critice, după ce și-a amintit acea discuție, bogatul și faimosul Nicodim s-a predat lui Dumnezeu și, împreună cu un alt bogat și faimos al timpului, numit Iosif din Arimateea, l-au făcut lui Isus o înmormântare demnă.

În cartea *Hristos, Lumina lumii*, pag. 107, găsim această declarație inspirată:

„După înălțarea Domnului, în timp ce ucenicii erau împrăștiați din cauza persecuțiilor, Nicodim a ieșit plin de curaj în față. El a folosi averea lui pentru susținerea bisericii care tocmai se născuse, atunci când iudeii se așteptau ca la moartea lui Isus ea să fie desființată. În timp de primejdie omul acesta, pe vremuri atât de fricos și îndoielnic, a fost tare ca stânca înviorând credința ucenicilor și ajutându-i cu mijloace pentru a duce Evanghelia mai departe. A fost batjocorit și persecutat de aceia care îl onoraseră pe vremuri; a ajuns sărac în ce privește bunurile pământești, dar n-a scăzut în ce privește credința aceea care-și avea începutul în noaptea când a stat de vorbă cu Isus.....”

Adesea, atunci când prezinți Evanghelia unei persoane bogate și faimoase, ți se pare că nu vezi niciun rezultat imediat. Dar nu știi care este lucrarea Duhului lui Dumnezeu în acea inimă.

Istoria lui Nicodim ne demonstrează că Isus dorea să-și facă ucenici dintre oamenii bogați și faimoși, dar cinstiți. De ce spun aceasta? Pentru că metodele prin care sunt obținute bogățiile nu sunt adesea cele corecte, iar acestea nu pot fi considerate binecuvântări divine. Exemple biblice tipice în acest sens sunt Matei și Zacheu, care erau vameși și a căror faimă nu era nicidecum de dorit sau de invidiat. Problema acestor persoane era că lucrau în serviciul romanilor și, mai mult decât atât, abuzau de poziția lor, jefuind poporul în interes propriu. De aceea, erau aceștia disprețuiți de popor și considerați păcătoși din cea mai de jos speță, fără vreo speranță de salvare. Și tocmai aici vedem ceva extraordinar în lucrarea lui Isus. El nu a desconsiderat niciodată acești oameni și nici nu i-a văzut ca fiind imposibil de mântuit. El i-a considerat la fel ca pe oricare alt om, posibili candidați ai Împărăției lui Dumnezeu. De aceea, le-a acceptat compania, căutându-i acolo unde puteau fi găsiți: pe Matei, la

vama, iar pe Zacheu, cocoțat într-un dud. Aceștia aveau un gol imens în suflet. Degeaba aveau buzunarele pline cu bani, dacă muștrările de conștiință nu le dădeau pace.

Cazul lui Zacheu este unul dramatic. Isus este hotărât să intre în casa lui, în casa unui păcătos notoriu, necinstit, disprețuit de societate. Dar contactul lui Zacheu cu Isus în acea zi îl duce la transformare completă, iar comportamentul lui de atunci înainte este diametral opus. Din acest motiv, ucenicii lui Isus nu pot să-și permită să nu împărtășească mesajul Evangheliei și cu această clasă de oameni.

De exemplu, cine ar fi crezut că vameșul Matei avea să ajungă unul dintre ucenicii lui Isus și scriitorul uneia dintre Evangheliile care ni-L fac cunoscut pe Domnul! Chiar dacă adesea lucrarea cu acest fel de oameni pare să nu dea rezultate, va veni o vreme când acestea vor apărea.

Lucrarea cu persoanele bogate și faimoase nu este prea ușoară. Dar semințele Evangheliei trebuie semănate în toate inimile. Aceasta este învățătura pe care ne-a dat-o Domnul Isus în parabola semănătorului. Iată ce ni se spune în Marcu 4,18-19:

¹⁸Alții sunt cei înfățișați prin sămânța căzută între spini; aceștia sunt cei ce aud Cuvântul;

¹⁹dar năvălesc în ei grijile lumii, înșelăciunea bogățiilor și poftetele altor lucruri, care îneacă Cuvântul și-l fac astfel neroditor.

Observați că Isus menționează aici grijile acestei lumi, înșelăciunea bogățiilor și poftetele ca instrumente care împiedică creșterea seminței Evangheliei căzute în aceste inimi. Cu toate acestea, nu trebuie să ne descurajăm. Misiunea noastră este aceea de a continua să semănăm chiar dacă nu se văd rezultatele.

Dar problema bogățiilor nu aparține doar celor care nu-L cunosc pe Dumnezeu. Exemplul tânărului bogat ne demonstrează că ea poate exista chiar și în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Tânărul făcea parte din poporul ales. Privindu-i comportamentul, nicio biserică nu l-ar considera un caz pierdut. Și totuși era! În adâncul inimii simțea că îi lipsește ceva, se simțea gol. De aceea, l-a căutat pe Isus și l-a întrebat ce să facă pentru a avea viața veșnică. Răspunsul a fost foarte simplu: „Vinde tot ce ai, dă la săraci și urmează-Mă”. Biblia ne spune că tânărul a plecat întristat, pentru că avea multe bogății. Istoria aceasta vrea să ne spună că e mult mai simplu să fii membru al bisericii, îndeplinind în aparență toate regulile decât să-I predai inima lui Isus. Astfel, problema nu este atât aceea de a evangeliza pe cei din afara bisericii, cât de a-i evangeliza pe cei din interiorul ei. Pentru ca mulți, deși se află înăuntrul ei, nu l-au predat niciodată inima lui Isus.

Aș dori să te ajut să înțelegi un lucru. Chiar dacă lucrarea de evangelizare cu cei bogați și faimoși pare dificilă la început, merită să o faci din cel puțin două motive: primul, pentru că și ei au dreptul să fie salvați; al doilea, pentru că și ei pot deveni o adevărată binecuvântare pentru poporul lui Dumnezeu și lucrarea de evangelizare. Așa că nu uita: și pentru cei bogați și a murit Hristos.

Dumnezeu să te binecuvânteze!